

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

τμήμα Ε'

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Δήμου Νέας Ιωνίας Αττικής που εδρεύει στην Ν. Ιωνία Αττικής (οδός Αγ. Γεωργίου αρ. 40) και εκπροσωπείται νομίμως από τον Δήμαρχό του

Υ Π Ε Ρ

Του κ. Υπουργού Πολιτισμού, εδρεύοντος στην Αθήνα και νομίμως εκπροσωπούμενου (Μπουμπουλίνας αρ. 2)

και Υ Π Ε Ρ

Του κύρους και της νομιμότητας της Αποφάσεως ΥΠΠΟ/
ΔΝΣΑΚ/Γ/170/46821/21.8.2003

1. Κατά της Αποφάσεως του κ. Υπουργού Πολιτισμού αρ. πρ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/Γ/170/46821/21.8.2003 ασκήθηκε η από 30-10-2003 Αίτηση Ακυρώσεως που πήρε αριθμό 7975/2003 στο Ε' τμήμα των:

- α. Συλλόγου που εδρεύει στη Νέα Ιωνία Αττικής (οδός 28^{ης} Οκτωβρίου αρ. 3) με την επωνυμία «Σύλλογος Κλωστοϋφαντουργών – Βιοτεχνών – Μικροβιοτεχνών Αττικής»,
- β. Συλλόγου που εδρεύει στη Νέα Φιλαδέλφεια Αττικής (οδός Δεκελείας αρ. 144) με την επωνυμία «Φίλοι του Δάσους και του Φυσικού Περιβάλλοντος Νέας Ιωνίας – Ν.Φιλαδελφείας – Νέας Χαλκηδόνας)
- γ. Συλλόγου που εδρεύει στη Νέα Ιωνία Αττικής (οδός 28^{ης} Οκτωβρίου και Αγίου Κωνσταντίνου) με την επωνυμία «Εστία Νέας Ιωνίας»
- δ. Ομοσπονδίας που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Κλεισόβης αρ. 12) με την επωνυμία «Πανελλήνιος Ομοσπονδία Προσφύγων 1922»
- ε. Όλγας συζ. Βασιλείου Βογιατζόγλου, το γένος Παναγιώτου Δακουρά, κατοίκου Νέας Ιωνίας (οδός Ν. Μηλιώρη αρ. 44)
- στ. Παναγιώτου Κωστάκη του Κων/νου, καθηγητού Μέσης Εκπαίδευσης, κατοίκου Νέας Ιωνίας (οδός Γρηγορίου Ε' αρ. 15)
- ζ. Ηλία Ζαράνη, κατοίκου Νέας Ιωνίας (οδός Θυατείρων αριθμ. 4)
- η. Όλγας Φτούλη του Κων/νου, κατοίκου Νέας Ιωνίας
- θ. Νικολάου Μπεζεντάκου, καθηγητού Παν/μίου Αθηνών, κατοίκου Αθηνών
- ι. Βασιλείου Βογιατζόγλου του Ηλία, ιατρού και συγγραφέως, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής (οδός Βενιζέλου αρ. 128)
- ια. Κοσμά Ιωάννου του Κων/νου, συνταξιούχου, κατοίκου Νέας Ιωνίας (οδός Κερασούντος αρ. 50)
- ιβ. Θεοδώρου Παπαδημητρίου του Νικήτα, τέως Αντιδημάρχου Δήμου Νέας Ιωνίας, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής

- ιγ. Ελένης Διαλυνά του Εμμανουήλ, εμπόρου, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής (οδός Αγ. Γεωργίου αρ. 33)
- ιδ. Γεσθημανής Διαλυνά του Εμμανουήλ, εμπόρου, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, οδός Αγίου Γεωργίου αριθμ. 33
- ιε. Τρύφωνα Κόρμπη, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής

Συγχρόνως κατετέθη υπό των αυτών αιτούντων Αίτηση Αναστολής Εκτελέσεως της προσβαλλομένης Αποφάσεως μέχρις εκδόσεως αποφάσεως επί της Αιτήσεως Ακυρώσεως και εξητήθη προσωρινή Διαταγή απαγορεύσεως «οιασδήποτε πράξεως κατεδαφίσεως και αλλοιώσεως του κτιρίου και των υπολοίπων κτισμάτων του συγκροτήματος της παλαιάς ταπητουργίας στην οδό Πατριάρχου Ιωακείμ του Δήμου Νέας Ιωνίας (Ο.Τ. 150)».

Ο Δήμος Νέας Ιωνίας Αττικής έχων έννομο συμφέρον εκ του λόγου ότι τα ακίνητα περί ών η προσβαλλομένη Υπουργική Απόφαση ανήκουν στην ιδιοκτησία του, ευρίσκονται δε στην περιφέρειά του και αποτελούν αντικείμενο ειδικής φροντίδας και εκτελέσεως έργου δημιουργίας πολιτιστικού κέντρου, παρεμβαίνει Υπέρ του κ. Υπουργού Πολιτισμού και Υπέρ του Κύρους και της Νομιμότητος της πράξεώς του αρ. πρωτ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/Γ/170/46821/21.8.2003, για τους πάρα κάτω λόγους:

2. Η Νέα Ιωνία Αττικής είναι Προάστειο των Αθηνών που οικοδομήθηκε μετά την Μικρασιατική Καταστροφή για την εγκατάσταση Προσφύγων από την Μικρά Ασία και τον Πόντο. Η εγκατάσταση των Προσφύγων στην Νέα Ιωνία αλλά και στις άλλες Προσφυγικές Συνοικίες της ευρύτερης περιοχής των Αθηνών, συνδυάσθηκε με την δημιουργία ευκαιριών επαγγελματικών δραστηριοτήτων ικανών να απασχολήσουν το εργατικό

δυναμικό των νεοεγκατεστημένων και να εξασφαλίσουν την διαβίωσή των. Οι δραστηριότητες αυτές ήσαν σχετικές με τις εμπειρίες και τις γνώσεις που είχαν στους τόπους καταγωγής των μεταξύ των οποίων και η ταπητουργία.

Όπως όμως προκύπτει και από το ιστορικό που παρατίθεται στην Αίτηση Ακυρώσεως ο τομέας της Ταπητουργίας παρά την φιλόδοξη εκκίνησή του στην Νέα Ιωνία, για λόγους εσωτερικούς αλλά και διεθνείς, δεν είχε μεγάλη διάρκεια ζωής, τουτέστιν δεν υπερέβη τα έξι (6) έτη παραγωγικής λειτουργίας (1923-1929). Άλλοι τομείς όμως της υφαντουργίας και παραγωγής προϊόντων μαλλιού και βάμβακος διέγραψαν στην Νέα Ιωνία μεγάλη ιστορία και επί δεκαετίες προ του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και μετά από αυτόν απετέλεσαν την σχεδόν αποκλειστική δραστηριότητα των εργαζομένων της συνοικίας μας. Στα πλαίσια της εκπληκτικής αυτής κλωστοϋφαντουργικής δραστηριότητας (χάρη στην οποία απεκλήθη χαρακτηριστικά η Νέα Ιωνία «Μάντσεστερ της Ελλάδος») ιδρύθησαν πολύ αξιόλογες βιομηχανικές μονάδες αλλά ανεπτύχθη και πρωτοφανής οικοτεχνική απασχόληση. Σχεδόν σε ένα στα τρία προσφυγικά σπίτια ηχούσε ο αργαλειός παραγωγής υφασμάτων, γεγονός που είχε ως συνέπεια την δημιουργία εκατοντάδων νέων βιοτεχνών και βιομηχάνων.

Οι μικρές, μεσαίες και μεγάλες υφαντουργικές μονάδες που δεν είχαν την σύντομη διάρκεια της ταπητουργίας είχαν την οικονομική δυνατότητα και τον χρόνο να οικοδομήσουν εργοστάσια λίαν αξιόλογα δείγματα βιομηχανικής αρχιτεκτονικής που ευρίσκονται κατεσπαρμένα περιφερειακά στην Νέα Ιωνία αλλά και στο κέντρο της στα δύο βιοτεχνικά πάρκα της.

3. Η Νέα Ιωνία ήταν -και είναι- από τα πλέον πυκνοκατοικημένα Προσφυγικά Προάστεια. Ειδικότερα οι συνοικισμοί Ελευθερουπόλεως και Σαφραμπόλεως, με τους οποίους γειτνιάζουν τα κτίρια της Ταπητουργίας και οι οποίοι προσέφεραν το εργατικό δυναμικό κατά τα χρόνια λειτουργίας των, έχουν ασφυκτική διάταξη. Σε κάθε προσφυγική οικογένεια είχε παραχωρηθεί ένα δωμάτιο και κουζίνα. Με την αύξηση των μελών της εξ ανάγκης κατελάμβανε κατά κανόνα και το έμπροσθέν της μέρος του στενού πεζοδρομίου. Αυτές οι πολύ μικρές ιδιοκτησίες τα τελευταία χρόνια με συνενώσεις, έχουν εξελιχθεί σε πολυκατοικίες, με αποτέλεσμα τα ασφυκτικά φαινόμενα να επιδεινωθούν και οι κάτοικοι, ιδίως δε τα παιδιά, να στερηθούν τελείως τον ζωτικό χώρο που χρειάζονται για να κινηθούν, να παίξουν ή να έχουν την στοιχειώδη μεταξύ τους επικοινωνία και κοινωνική συναναστροφή. Αρκεί κανείς να δει τα οικιστικά σχέδια αυτής της περιοχής με την πλήρη ανυπαρξία κοινοχρήστων και κοινωφελών χώρων για να αντιληφθεί το πρόβλημα.

4. Ο Δήμος Νέας Ιωνίας είχε αποφασίσει να συνδυάσει την διατήρηση του χώρου κατά το δυνατό με την χρήση του για πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις. Για τον σκοπό αυτό από το έτος 1985 - 1986 απαλλοτρίωσε τα κτίρια με τον περιβάλλοντα χώρο με σκοπό να τα διαμορφώσει σε τόπους πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων που είναι ανύπαρκτοι στους πολυπληθείς συνοικισμούς της Ελευθερουπόλεως και Σαφραμπόλεως.

Οι σχετικές αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου είχαν ληφθεί ομόφωνα και δεν υπήρξε καμία αντίδραση φορέων ή προσώπων εκ των

αιτούντων, παρ' ότι οι πλείστοι εξ αυτών ζούσαν και δραστηριοποιούνταν στην Νέα Ιωνία (Απόφ. Δημ. Συμβ. 331/82, 13/82, ΦΕΚ Δ' 248/1985).

Ενέταξε το έργο «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ – ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ Ο.Τ. 150 ΔΗΜΟΥ Ν. ΙΩΝΙΑΣ» στα έργα της περιφέρειας Αττικής που χρηματοδοτούνται από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και η εκτέλεσή του προχώρησε με ικανοποιητικό ρυθμό. Όπως όμως προέκυψε από τις μελέτες που είχαν προηγηθεί, ενώ τα τέσσερα (4) κτίρια που παρέμεναν σε ανεκτή κατάσταση παρείχαν βάση για την αποκατάσταση - μετατροπή τους σε πολιτιστικούς χώρους, το πέμπτο (V) ήταν τελείως ερείπιο.

Κατά συνέπεια δεν προσεφέρετο για αποκατάσταση ή έστω δημιουργική μετατροπή. Και δεν είχε νόημα –ανεξάρτητα από την τεραστία δαπάνη– η οικοδομική αναπαράστασή του. Η μόνη λύση ήταν η κατεδάφισή του και η διάθεση του χώρου του για αθλητικές δραστηριότητες, για πράσινο και για την αισθητική πλαισίωση των άλλων κτιρίων.

Η λύση αυτή επεβάλλετο και από τους κινδύνους που συνεπάγεται για τα παιδιά που παίζουν γύρω από αυτό, όπως βεβαιώνει και το Πρωτόκολλο Τριμελούς Επιτροπής της Νομαρχίας Αθηνών επικινδύνου ετοιμορρόπου οικοδομής, που μας υποχρεώνει να το κατεδαφίσουμε μέσα σε τρεις (3) ημέρες.

Το σημαντικώτερο είναι ότι τα τέσσερα (4) κτίρια έχουν αποκατασταθεί – αναπλασθεί και ετέθησαν σε λειτουργία. Αυξάνεται ως εκ τούτου ο κίνδυνος ατυχημάτων σε πρόσωπα που θα επισκέπτονται και θα κάνουν χρήση του ανακαινισμένου χώρου αλλά και των παιδιών που θα παίζουν γύρω από αυτό.

5. Όταν ωρισμένα πρόσωπα της περιοχής μας που αναφέρονται στη Αίτηση Ακυρώσεως, επληροφορήθησαν, ότι ένα από τα πέντε κτίρια δεν είναι δυνατόν τεχνικά και οικονομικά να αποκατασταθεί ετηλεφώνησαν σε υπαλλήλους της 1ης Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων διαμαρτυρόμενα για την επικείμενη κατεδάφισή του.

Η 1η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων διενήργησε πρόχειρη έρευνα και διετύπωσε την Εισήγηση (με ημερομηνία 5/3/2002) να διατηρηθούν και τα πέντε κτίρια. Η Εισήγηση εστηρίχθη σε δημοσιεύματα για την ιστορία της Ταπητουργίας και στο γεγονός ότι -όπως γράφει- «αποφασίστηκε από τον Δήμο η ανάπλασή τους και η ανάδειξη της ιστορικής αξίας που έχουν στην περιοχή». Όπως προκύπτει από το κείμενό της: α) Δεν βρίσκει κανένα αξιόλογο στοιχείο που να τα καθιστά μνημεία της Βιομηχανικής Αρχιτεκτονικής. β) Αναφέρεται σε μία μικρή (6 ετών) ιστορία των κτιρίων και σε μία ευρύτερη περίοδο που δεν έχει άμεση σχέση με αυτά ούτε τους προσδίδει μνημειακό χαρακτήρα. γ) Δεν ασχολείται με την ειδικότερη κατάσταση των κτιρίων ώστε να εκφέρει γνώμη για την δυνατότητα αποκαταστάσεως όλων ή μερικών από αυτά. Αρκείται στην πληροφορία ότι θα αποκατασταθούν από τον Δήμο (!) και επιδιώκει αυτή η αποκατάσταση να επικυρωθεί από το Τμήμα Νεωτέρων Μνημείων !

Στο ίδιο πνεύμα συντάσσεται και το από 2/4/2002 Εισηγητικό Σημείωμα του Τμήματος Νεωτέρων Μνημείων της Διεύθυνσης Λαϊκού Πολιτισμού του Υπουργείου Πολιτισμού. Λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι «ο Δήμος Νέας Ιωνίας έχει εκφράσει την πρόθεση να αναδείξει τα κτίρια αυτά» αναφέρεται σε ιστορικά στοιχεία μνημονεύοντας άσχετους με τα κτίρια αγώνες, χωρίς να ασχοληθεί με την αρχιτεκτονική αξία των, την πραγματική ιστορική αξία των ή με την δυνατότητα αποκατάστασής τους.

Παρουσιάσθηκε για την περίπτωση μας το πρωτοφανές φαινόμενο από Δημόσια Υπηρεσία να ερμηνεύονται οι απόψεις του Δήμου χωρίς να ερωτηθεί κανένα στέλεχός μας. Έγιναν τρεις (3) Εισηγήσεις, αφού προηγήθηκε (;) επίσκεψη ενός ή δύο στελεχών της Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και ουδείς εμφανίσθηκε στον Δήμο να ζητήσει πληροφορίες!! Αποτέλεσμα αυτής της συμπεριφοράς ήταν η ομόφωνη διαμαρτυρία του Δημοτικού Συμβουλίου Ν. Ιωνίας με τις αρ. 221/24-4-2002 και αρ. 247/20-5-2002 Αποφάσεις του και το αρ. πρ. 12478/2110/2-12-2002 έγγραφο του πρώην Δημάρχου μας, στα κείμενα των οποίων διατυπώνονται με σαφήνεια οι απόψεις των εκπροσώπων του λαού της πόλεώς μας όλων των πολιτικών παρατάξεων.

Η ομόφωνη και έντονη αντίδραση του Δημοτικού Συμβουλίου οφείλεται στην εντύπωση που απεκόμισε από τις αβασάνιστες ενέργειες ωρισμένων στελεχών του Υπουργείου Πολιτισμού ότι οι πράξεις τους -με δεδομένη την ολοκλήρωση του έργου στα τέσσερα κτίρια- είναι υπερβολή, που ανατρέπει την μελέτη και τον σχεδιασμό που έχει γίνει, στρέφεται κατά του έργου που έχει πραγματοποιηθεί και κατά της άμεσης λειτουργίας του και σε τελευταία ανάλυση κατά της βιομηχανικής ιστορίας της Νέας Ιωνίας.

Ειδικότερα η οποιαδήποτε κήρυξη των κτιρίων ως διατηρητέων θα έφερε διακοπή, αναστάτωση, νέες μελέτες και δαπάνες, επί πλέον δε ευθύνες προς την Ε.Ε. που είχε χρηματοδοτήσει το έργο. Κατ' ουσίαν θα είχε ως αποτέλεσμα να εγκαταλειφθεί το εργοτάξιο και να δημιουργηθεί ένας χώρος ερειπίων στο κέντρο της πόλεως.

6. Μετά την αντίδραση και την επιμονή μας να μελετηθεί το θέμα σοβαρά και όχι επιφανειακά και πρόχειρα, ανεβλήθη η πρώτη συζήτηση στο

Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων. Επακολούθησε αλληλογραφία για την συγκέντρωση στοιχείων και νέα αυτοψία από δέκα τρία (13) στελέχη (Αρχαιολόγους και αρχιτέκτονες) του Τμήματος Νεωτέρων Μνημείων, προκειμένου να εξετασθούν οι λόγοι που επεκαλέσθη ο Δήμος.

Το πόρισμα της ερέυνης όπως αποτυπώνεται στο από 14-4-2003 Εισηγητικό Σημείωμα της Διευθύνσεως Λαϊκού Πολιτισμού - Τμήματος Νεωτέρων Μνημείων ήταν ότι:

Το Συγκρότημα δεν πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής του στις διατάξεις του ν. 3082/02. Ειδικότερα σύμφωνα με το πόρισμα:

α. Στα κτίρια I,II,III,IV οι εργασίες που εκτελούνται έχουν προκαλέσει μορφολογικές αλλοιώσεις, ώστε πλέον αυτά παρουσιάζουν εικόνα ανακατασκευής. Έχουν χάσει δηλαδή την αρχική τους μορφή τόσο αρχιτεκτονικά όσο και μορφολογικά.

β. Το κτίριο V έχει εγκαταλειφθεί και παρουσιάζει ερειπιώδη εικόνα με τμήμα της στέγης πεσμένη, ώστε δεν είναι εφικτή η αποκατάστασή του, εκτός αν ανακατασκευασθεί.

γ. Η υπάρχουσα παλαιά καμινάδα μπορεί να διατηρηθεί ως σημείο της προϋπαρξίας στο χώρο βιομηχανικής δραστηριότητας.

7. Το Εισηγητικό αυτό σημείωμα κοινοποιήθη την 24.4.03 με το αριθ. Πρωτ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1264/23563 στον Δήμο μας στην 1η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων, στο Αστυνομικό Τμήμα Νέας Ιωνίας και στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Εν συνεχεία, το θέμα «Χαρακτηρισμός ή μη μνημείων του Συγκροτήματος της Παλαιάς Ταπητουργίας επί της οδού Πατρ. Ιωακείμ στο Δήμο της Νέας Ιωνίας (Ο.Τ. 150)» εισήχθη στην συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων της 8-5-2003, ενώ απαγόρευσε την

εκτέλεση οικοδομικών εργασιών μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου.

Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό πρακτικού 7/8-5-2003 γνωμοδότησε ως εξής:

α. Να μη χαρακτηρισθούν ως μνημεία τα κτίρια I, II, III και IV με ομόφωνη γνώμη.

β. Να μη χαρακτηρισθεί ως μνημείο το κτίριο V με πλειοψηφία.

γ. Να χαρακτηρισθεί ως μνημείο η καμινάδα.

Την ανωτέρω γνωμοδότηση απεδέχθη ο Υπουργός Πολιτισμού και απεφάσισε να μη κηρυχθούν ως μνημεία τα κτίρια I, II, III, IV και V. Να κηρυχθεί ως μνημείο η καμινάδα.

8. Όπως συνάγεται από τα πάρα πάνω η Απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και νόμιμη είναι και σαφής και αιτιολογημένη πλήρως. Ειδικότερα από τα έγγραφα του φακέλλου προκύπτει ότι το θέμα υπεβλήθη σε σοβαρό έλεγχο προκειμένου μετά την διαμαρτυρία μας να αποφευχθεί η διά της τερατώδους υπερβολής γελοιοποίηση του Υπουργείου Πολιτισμού, αλλά και η σοβαρή ζημία όχι μόνο του Δήμου Νέας Ιωνίας αλλά κυρίως των δημοτών, των κατοίκων των γύρω από τα επίδικα περιοχών και των παιδιών χωρίς να υπάρξει οποιοδήποτε όφελος στην ιστορία ή τον Πολιτισμό...

Ο Δήμος Νέας Ιωνίας έχει ιστορία προοδευτικών αγώνων σε όλους τους τομείς, αλλά και στον τομέα προστασίας του φυσικού και του πολιτιστικού περιβάλλοντος. Δεν χρειάζεται να τα αναφέρομε στο δικόγραφο αυτό. Πολλοί αγώνες μας έχουν κριθεί με ευνοϊκές αποφάσεις και από το Δικαστήριόν Σας. Πρώτος ο Δήμος δεν θα επέτρεπε καταστροφή πολιτιστικών

μνημείων στην περιοχή του και μάλιστα έχοντων σχέση με την ιστορία των ιδρυτών του. Επειδή όμως το Δημοτικό μας Συμβούλιο και οι τεχνικοί και ιστορικοί μας σύμβουλοι έχουν πολύ βαθιά γνώση της ιστορίας μας και επίγνωση των σημερινών προβλημάτων μας, αντιμετώπισαν όπως εκτίθεται στο παρόν το θέμα.

9. Η κατατεθείσα Αίτηση Ακυρώσεως και Αίτηση Αναστολής κατ' ουσίαν στρέφονται κατά του Δήμου, των Δημοτών, των κατοίκων της περιοχής μας και των συμφερόντων τους και όχι κατά του Υπουργού Πολιτισμού. Οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού κατ' αρχάς αντιμετώπισαν με προχειρότητα το θέμα, δεχθείσες επιρροές διαφόρων ατόμων που επεδίωκαν προσωπική προβολή και παρ' ολίγον να είχαμε ...την αποθέωση της υπερβολής. Και μόνο όταν εκλήθη ο Δήμος και εξήγησε την κατάσταση, επακολούθησε σοβαρή έρευνα δέκα τριών (13) στελεχών του Τμήματος Νεωτέρων Μνημείων που κατέληξε σε αντίθετο του αρχικού πόρισμα και ωδήγησε στην Γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου βάσει της οποίας απεφάσισε ο κ. Υπουργός Πολιτισμού.

10. Από λόγους αρχής σεβόμεθα τους συνδικαλιστικούς φορείς του τόπου μας, την ιστορία τους και την αναγκαιότητα της δραστηριότητάς τους. Σεβόμεθα επίσης τους συμπολίτες μας που από οποιαδήποτε αιτία ή αφορμή εκκινούντες, θεωρούν ότι πρέπει να ασκήσουν ενώπιον της Δικαιοσύνης κάποιο δικαίωμά τους.

Ο Δήμος Νέας Ιωνίας όμως έχει καθήκον και υποχρέωση εκ του νόμου να αγωνίζεται για την επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων των δημοτών και των κατοίκων της περιοχής του χωρίς να παρασύρεται από

κορώνες υπερβολής ανευθύνων που πιέζουν σε παρεκκλίσεις από την ορθή αντιμετώπιση των προβλημάτων και οδηγούν σε ανεπανόρθωτες βλάβες..

Για τους λόγους αυτούς επιβάλλεται η Παρέμβασή μας ώστε να ακουστούν οι απόψεις μας που στηρίζονται στον νόμο και την ανεπηρέαστη αναφορά των γεγονότων.

Κατ' αρχήν υποβάλλομε **ένσταση εννόμου συμφέροντος** για τους αιτούντες. Κατά την άποψή μας **έπρεπε στην Αίτηση Ακυρώσεως να αναφέρεται ότι τα εκ των αιτούντων σωματεία έχουν διάταξη στο καταστατικό τους** αφορώσα την παρέμβασή των σε θέματα προστασίας του Πολιτιστικού Περιβάλλοντος και την διατήρηση των Μνημείων. Τα εκ των αιτούντων φυσικά πρόσωπα θα έπρεπε να είναι **δημότες και κάτοικοι** Νέας Ιωνίας. Διότι οι άσχετοι με την Νέα Ιωνία αγνοούν την ιστορία της και τα προβλήματά της και ασφαλώς δεν τους ενδιαφέρει. Αυτοί που είναι μόνο κάτοικοι είναι δυνατόν να βλάπτονται ή να ωφελούνται από την δραστηριότητα του Δήμου, αλλά όποτε επιθυμούν εγκαταλείπουν την περιοχή μας. Οι δημότες που κατά κανόνα έχουν μόνιμη εγκατάσταση **και υποφέρουν μονίμως**, έχουν λόγο βαρύνοντα σε θέματα που άπτονται του επιπέδου και της ποιότητας ζωής στην περιοχή μας.

Επί πλέον - ανεξάρτητα από την προσβολήν της Αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού και το εμπρόθεσμον ή μη αυτής οι αιτούντες **εγνώριζαν ότι τα κτίρια και ο χώρος είχαν απαλλοτριωθεί από το 1986 για τον σκοπό που ήδη διετέθησαν χωρίς να αντιδράσουν.** Η απόφαση του κ. Υπουργού είναι βεβαιωτική της έκτοτε διαπιστωμένης καταστάσεως για την οποίαν ουδείς αντέδρασε και παρήλθαν οι προθεσμίες. Συνεπώς η παρούσα αίτηση είναι και εξ αυτού του λόγου **απαράδεκτη.**

11. Όσον αφορά το θέμα της εφαρμογής του νόμου 3028/2002 στο επίδικο ζήτημα θα πρέπει να τονίσουμε τα εξής:

Και από τις πρώτες Εισηγήσεις (που εισηγούνται υπέρ της διατηρήσεως των κτιρίων) και από τις επόμενες, δεν προκύπτουν στοιχεία αρχιτεκτονικά αξιόλογα που να συνηγορούν στην διατήρηση και αποκατάσταση των κτιρίων. Το μόνο στοιχείο που επικαλούνται οι θετικές εισηγήσεις είναι η ιστορία της Ταπητουργικής Βιομηχανίας στην Νέα Ιωνία.

Στις πρώτες Εισηγήσεις γίνεται επίκληση δημοσιευμάτων τα οποία άπαντα έχουν πηγή και αφετηρία την εκ των φυσικών προσώπων που υπέβαλαν την Αίτηση Ακυρώσεως κ. Όλγα Βογιατζόγλου - Δακουρά. Η κ. Όλγα Βογιατζόγλου - Δακουρά αρχαιολόγος συνεργάστηκε στην συγγραφή μίας μελέτης για «Το παλιό βιομηχανικό Συγκρότημα Μεταξοβιομηχανίας στην Νέα Ιωνία» στα πλαίσια μίας ευρύτερης εργασίας για την Βιομηχανική Κληρονομιά της Ν. Ιωνίας. Η Αίτηση όπως και τα δημοσιεύματα («Καθημερινή» 8-5-2003) είναι αντιγραφή κατά λέξη των απόψεων αυτής της μελέτης. Και προφανώς αυτές τις απόψεις η κ. Βογιατζόγλου- Δακουρά μετέφερε και επέβαλε εμμέσως στους πρώτους υπαλλήλους της Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων οι οποίοι αντέγραψαν τα δημοσιεύματα αυτά στις εισηγήσεις των (όπως ομολογείται) και αδιαφόρησαν για την πραγματική κατάσταση του 150 Ο.Τ. ή για τις απόψεις του Δήμου!!!

Η κ. Όλγα Βογιατζόγλου - Δακουρά τις όποιες επιστημονικές της απόψεις επιχειρεί ως διάδικος να τις επιβάλλει και με δικαστική απόφαση(!!!) και μάλιστα με προσωρινή διαταγή να πάψουν οι εργασίες, αδιαφορούσα για την μεγάλη κοινωνική και οικονομική ζημία που προκαλεί.

Με την μελέτη αυτή - που είναι αφετηρία των δεινών μας - ωρισμένα πρόχειρα και ασήμαντα και εν πάση περιπτώσει κάτω του μετρίου

βιομηχανικά κτίσματα επιχειρείται να αναχθούν σε ...μνημεία βιομηχανικής αρχιτεκτονικής. Συγχρόνως και επειδή δεν πείθουν ως μνημεία, γίνεται επίκληση της ιστορίας των κτισμάτων που είναι μία θλιβερή περιπέτεια οικονομικής αποτυχίας έξι (6) ετών.

Για να παρασύρουν στον «ιστορικό χαρακτήρα» του εγχειρήματος επικαλούνται την Μ. Ασία, τις δραστηριότητες των Ελλήνων εκεί, την άφιξή των στην Ελλάδα και τον αγώνα των να επιβιώσουν...

Στην Νέα Ιωνία όμως - όπως και σε άλλες προσφυγικές συνοικίες σε μικρότερο ίσως βαθμό - υπήρξαν δεκάδες βιοτεχνίες ή μικροβιομηχανίες με κτίρια μετρίας ή κακής ή πρόχειρης κατασκευής που ίσως δικαιολογούνται από τις οικονομικές δυσκολίες της εποχής. Υπήρξαν όμως από σοβαρές βιομηχανίες με μεγάλη διάρκεια και αξιόλογα κεφάλαια, **μεγάλα εργοστάσια, εξαιρετα δείγματα βιομηχανικής αρχιτεκτονικής.** Στην εργασία που μετείχε και η κ. Όλγα Βογιατζόγλου - Δακουρά, **σε άλλο κεφάλαιο** υπάρχουν ωρισμένα από αυτά. Ο δήμος μας έκανε μνεία σ' αυτά. Όχι - όπως υπαινίχθη η υπηρεσία Νεωτέρων Μνημείων - ως πρόταση ανταλλαγής (!!) αλλά υπό μορφήν απορίας. Πώς το Υπουργείο δεν ασχολείται με τα μνημεία και ασχολείται με τα ασήμαντα. Στην ίδια εργασία υπάρχουν εικόνες ωρισμένων από τα βιομηχανικά κτίρια αυτά και υπάρχουν και εικόνες από τα θλιβερά και απρόσωπα ερείπια της Ταπητουργίας.

Στην εργασία αυτή το «μνημειακόν» των κτιρίων που είναι ανύπαρκτο, επιχειρείται να ενισχυθεί με τον ιστορικό χαρακτήρα του εγχειρήματος. **Πού όμως υπάρχει η ιστορία;** Μία αποτυχημένη επιχείρηση διάρκειας έξι (6) ετών δεν είναι ιστορία που πρέπει να στήσουμε μνημεία για να την ενθυμούμεθα. (Είναι χαρακτηριστικό της αξιομνημόνευτης ιστορίας των κτιρίων της Ταπητουργίας ότι η εργασία - μελέτη που σημειώσαμε δεν

αναφέρεται σε συγκρότημα της Ταπητουργίας - για το οποίο κάνει τον θόρυβο - αλλά της ...Ελληνικής Μεταξοβιομηχανίας στην οποία μετεβιβάσθησαν τα κτίρια προτού εγκαταλειφθούν...)

Η Ταπητουργία στην Περσία ή την Ινδία ή την Τουρκία - όπως τα μεταξωτά στην Κίνα - έχουν γράψει ιστορία διότι η δραστηριότητα αυτή κράτησε αιώνες.

Στην περίπτωση μας πού είναι η «ιστορία»; Τα οικοπέδα εδόθησαν δωρεάν, ωρισμένοι επιχειρηματίες θέλησαν να επενδύσουν και να αξιοποιήσουν και απασχολήσουν το έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό, αλλά αυτό ...κράτησε μόνο έξι (6) έτη. Οι χώροι αυτοί ελάχιστα εκρησιμοποιήθηκαν, κατέρρευσαν τελικά και κατέστησαν όχι μόνο άχρηστοι για την Νέα Ιωνία, αλλά επικίνδυνοι για τους περιοίκους. Η κατάρρευσή τους οφείλεται στην προχειρότητα της κατασκευής των και στο ευτελές των υλικών. Τούτο προκύπτει από την σύγκρισή τους με άλλα πράγματι αξιόλογα βιομηχανικά κτίρια της ίδιας ηλικίας.

12. Οι αιτούντες επιδίωκαν την ανατροπή όλου του έργου που έγινε, την αποκατάσταση των παλαιών κτιρίων και την δημιουργία ενός νεκρού (;) τόπου στα κέντρο μίας περιοχής που στερείται των στοιχειωδών χώρων πολιτιστικής και αθλητικής δραστηριότητας.

Οι αξιώσεις των - εάν έχουν έννομο συμφέρον να τις υποβάλλουν - δεν έχουν νομική και ουσιαστική βάση, είναι όμως και αλυσιτελείς.

Α. Διότι ο χώρος των επιδίκων κτιρίων απαλλοτριώθηκε το έτος 1986 (ΦΕΚ Δ' 248/1985) με σκοπό να μετατραπεί υπό την μορφή χρηστικής αποκαταστάσης σε αίθουσες πολιτιστικών δραστηριοτήτων και γήπεδα αθλοπαιδιών.

Ουδείς είχε διαμαρτυρηθεί επειδή απαλλοτριώθηκε και προωρίσθηκε για τον σκοπό αυτό το τετράγωνο 150 με τα ημιερείπωμένα κτίρια.

Β. Διότι η διατήρησή των δεν προβλέπεται στο νόμο 3028/2002. Οι αιτούντες επικαλούνται τα άρθρα 1 και 2 παρ. 1 εδ. δ και το άρθρο 6 παρ. 1 εδ. γ. Και όσον αφορά το άρθρον 1 τούτο περιλαμβάνει την βασική διάταξη του νόμου για το αντικείμενο προστασίας του και ασφαλώς δεν έχει οποιαδήποτε ειδική σχέση με τον ισχυρισμό των αιτούντων. Το άρθρον 2 παρ. 1 εδ. δ αναφέρεται στον χαρακτηρισμό των «ιστορικών» τόπων μέσα στους οποίους οι αιτούντες εντάσσουν και τα εργοστάσια της Ταπητουργίας. Από το πρώτο μέρος του εδαφίου αυτού που ορίζει ότι ...«ως ιστορικοί τόποι νοούνται είτε εκτάσεις στην ξηρά, θάλασσα, λίμνες που απετέλεσαν το χώρο εξαιρέτων ιστορικών ή μυθικών γεγονότων ...κλπ προκύπτει ότι ο νομοθέτης για να χαρακτηρίσει ένα χώρο ιστορικό και να τον προστατεύσει αξιώνει πολύ μεγαλύτερα και σοβαρότερα γεγονότα από την ίδρυση δύο μικρών εργοστασίων (σε μία περιοχή με εκατοντάδες άλλα) που ελειτούργησαν ανεπιτυχώς επί έξι (6) έτη και αφέθησαν εν συνεχεία στην φθορά του χρόνου.

Τέλος το άρθρο 6 παρ. 1 εδ. γ αναφέρεται στον μνημειακό χαρακτήρα των κτιρίων. Κατά πόσον δηλαδή τα επίδικα κτίρια ήταν μνημεία Βιομηχανικής Αρχιτεκτονικής. Οι Αρχαιολόγοι όμως σε καμία εισήγησή τους δεν αναφέρονται σε κάτι σημαντικό στα κτίρια αυτά που γενικά και στην εποχή τους ήσαν πρόχειρες κατασκευές. Τα «σιδερένια κουφώματα με καΐτια και οι δίρριχτες και τετράρριχτες στέγες» είναι γνώρισμα του συνόλου των βιομηχανικών κτιρίων ακόμη και μετά το 1960 και ως κτίρια δεν αποτελούν τίποτε το ξεχωριστό και μνημειακό.

Θα σημειώσωμε και πάλι ότι στη Νέα Ιωνία (και το υπεδείξαμε στην πρώτη συνεδρίαση του Συμβουλίου που παρέστημεν) υπάρχουν πολύ αξιόλογα κτίρια μνημεία πράγματι της βιομηχανικής αρχιτεκτονικής (ωρισμένα υποδεικνύονται από την μελέτη που εμνημονεύσαμε πάρα πάνω). Με αυτά οι αιτούντες που υποτίθεται ότι ενδιαφέρονται για την πολιτιστική κληρονομιά και την βιομηχανική αρχιτεκτονική της περιοχής μας, δεν φαίνονται να ασχολούνται πέραν της θεωρητικής τοποθέτησεως που έκαναν στην μελέτη. Περιμένουν να εκτελέσει ο Δήμος κάποιο έργο αναμορφώσεως της ταλαίπωρης περιοχής μας για να παρεμβληθούν ως εμπόδια με ιδέες και προτάσεις στα όρια του παραδόξου.

Ήδη τα τέσσερα εκ των πέντε (I, II, III, IV) κτιρίων έχουν ανακατασκευασθεί και παραδοθεί στην χρήση για την οποία έγινε η μελέτη. Το πέμπτο (V) είναι ερείπιο και όπως και οι Αρχαιολόγοι βεβαιώνουν δεν είναι δυνατή η αποκατάστασή των εκτός αν ανακατασκευασθεί. Τούτο όμως σημαίνει τεράστιες δαπάνες και δημιουργία μεγάλου προβλήματος στην εφαρμογή των σχεδίων. Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι το έργο - όπως έχει μελετηθεί - εχρηματοδοτήθη από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, την αλλαγή μελετών, σχεδίων και κατασκευής δεν υπάρχουν χρονικά περιθώρια να την εισηγηθούμε και να γίνει αποδεκτή!!!

Οι αιτούντες όπως προκύπτει από το κείμενο της αιτήσεώς των δεν γνωρίζουν ακριβώς που - στον νόμο - πρέπει να εντάξουν τις σκέψεις των. Γι' αυτό αναφέρουν τα άρθρα και τις παραγράφους που περιέχουν την λέξη «βιομηχανικές»!!!

Το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο ύστερα από τις τελευταίες εμπεριστατωμένες εισηγήσεις υπερδεκάδος αρχαιολόγων και αρχιτεκτόνων, ορθώς εγνωμάτευσε ότι δεν συντρέχουν οι όροι του νόμου για την ένταξη των

κτιρίων αυτών στις προβλέψεις του. Η διατήρηση της καμινάδας είναι αρκετή όχι ως μνημείο της δραστηριότητας της Ταπητουργίας, αλλά ως μνημείο της γενικότερης βιομηχανικής δραστηριότητας της Νέας Ιωνίας.

Επόμενο ήταν να ακολουθήσει την γνωμάτευση αυτή και ο κ. Υπουργός Πολιτισμού και να αποφασίσει σύμφωνα με την γνωμοδότηση.

13. Ο Δήμος Νέας Ιωνίας με ευαισθησία στην μνήμη κάθε γεγονότος που συνδέεται με τα δύσκολα χρόνια των ιδρυτών του, χαρακτήρισε τον χώρο αναγκαίο για πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες και τον απαλλοτρίωσε.

Το έργο που προγραμματίστηκε εν συνεχεία με χρήματα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης απεκλήθη «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ Ο.Τ. 150 ΔΗΜΟΥ Ν.ΙΩΝΙΑΣ. Η προσπάθειά μας δηλαδή ήταν και είναι:

α) Να υπάρξει μία σύνδεση του εγχειρήματος για την αναβίωση στην Ελλάδα της Ταπητουργικής δραστηριότητας των προσφύγων.

β) Να χρησιμοποιηθεί ο χώρος που έγκαιρα χαρακτηρίσαμε και απαλλοτρίωσαμε για πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες.

Η χρήση αυτή είναι σύμφωνη με τον σκοπό της απαλλοτριώσεως, με τον θεσμικό ρόλο του Δήμου μας, με τις ανάγκες των συμπολιτών μας - ιδίως των παιδιών - για την ύπαρξη χώρου πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων, αλλά και με την διατήρηση του βασικού τόπου της Ταπητουργικής δραστηριότητας ως στοιχείον μνήμης σε συνδυασμό με την καμινάδα της πάλαι ποτέ βιομηχανίας.

Ειδικότερα στα αναδομημένα κτίρια θα λειτουργήσει: α. Μουσείο Υφαντουργίας, β. Κέντρο Μικρασιατικού Πολιτισμού, γ. Συνεδριακό Κέντρο,

δ. Κέντρο Πληροφόρησης. Ο υπόλοιπος μη δομημένος χώρος θα διαμορφωθεί σε πράσινο και σε χώρο αθλοπαιδιών.

14. Με την κατάθεση της Αιτήσεως Ακυρώσεως και της Αιτήσεως Αναστολής διετάχθη και η προσωρινή διακοπή των εργασιών.

Με δεδομένο ότι η Αίτηση είναι απαράδεκτη και τελείως αβάσιμη, νομικά και ουσιαστικά, **η διακοπή των εργασιών ήδη συνεπάγεται τεραστία βλάβη στα οικονομικά μας συμφέροντα, ενώ καθυστερεί σοβαρά την παράδοση των ανοιχτών χώρων (πρασίνου και αθλοπαιδιών) στους συμπολίτες μας, ιδιαίτερα των πυκνοκατοικημένων συνοικιών Ελευθερουπόλεως και Σαφραμπόλεως.**

Εάν συνεχισθεί αυτή η απαγόρευση, τα χρήματα που προβλέπεται να διατεθούν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για την διαμόρφωση του υπολοίπου χώρου αφού κατεδαφισθεί το κτίριο V **θα επιστρέψουν στα ταμεία της Ε.Ε.** Είναι αδύνατο να προγραμματίσουμε να εύρουμε χρήματα και να τα δαπανήσουμε για ένα ερείπιο που τίποτα δεν σημαίνει για τον λαό της Νέας Ιωνίας αλλά και για κείνους που αντιλαμβάνονται περισσότερα από την ανάγκη προβολής των. **Θα μείνει το ερείπιο, διαρκής κίνδυνος για τους κατοίκους που επισκέπτονται τον χώρο και ιδίως τα παιδιά και θα εμποδίζει την μελετημένη χρήση του χώρου.**

Για τον λόγο αυτό η Παρέμβασή μας υπέρ του κύρους και της νομιμότητος της προσβαλλομένης αποφάσεως του κ. Υπουργού Πολιτισμού, έχει και Αίτημα να **απορριφθεί η Αίτηση Αναστολής όταν εκδικασθεί, αλλά και να ανακληθεί άμεσα η προσωρινή διαταγή απαγορεύσεως εργασιών.**

Επειδή αρνούμαι την Αίτηση Ακυρώσεως, την Αίτηση Αναστολής ως απαράδεκτους, νόμω και ουσία αβάσιμους και αναληθείς.

Παρεμβαίνω

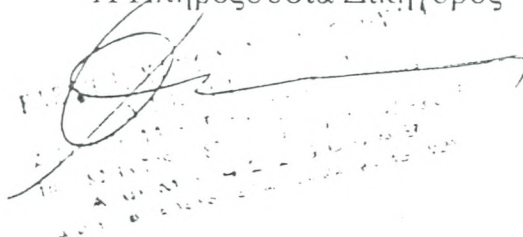
Υπέρ του κύρους και της νομιμότητος της υπ' αριθ.
ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/Γ/170/46821/21.8.2003 Αποφάσεως του κ. Υπουργού
Πολιτισμού

και Ζητώ

Να απορριφθούν. Να ανακληθεί η προσωρινή διαταγή. Να
καταδικασθούν στην δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα 12 Νοεμβρίου 2003

Η Πληρεξουσία Δικηγόρος

Αριθμός 1100/2005

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Ιουνίου 2004, με την εξής σύνθεση : Παναγιώτης Ν. Φλώρος, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Παναγιώτης Πικραμμένος, Νικόλαος Ρόζος, Σύμβουλοι, Χρήστος Ντουχάνης, Χρήστος Λιάκουρας, Πάρεδροι. Γραμματέας η Γεωργία Σακελλαρίου. Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 30 Οκτωβρίου 2003 αίτηση :

των : 1) Συλλόγου με την επωνυμία "Σύλλογος Κλωστοϋφαντουργών - Βιοτεχνών - Μικροβιομηχάνων Αττικής", που εδρεύει στην Νέα Ιωνία Αττικής, οδός 28^{ης} Οκτωβρίου αριθμός 3, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο (Α.Μ. 6454), που δήλωσε ότι ο αιτών Σύλλογος παραιτείται από το δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης, 2) Συλλόγου με την επωνυμία "Φίλοι του Δάσους και του Φυσικού Περιβάλλοντος Ν. Ιωνίας - Ν. Φιλαδέλφειας Νέας Χαλκηδόνας), που εδρεύει στην Νέα Φιλαδέλφεια Αττικής, οδός Δεκελείας αριθμός 144, ο οποίος παρέστη με τον ίδιο πίο πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισε στο ακροατήριο η Πρόεδρός του Χρυσάνθη Γκούμα, 3) Συλλόγου με την επωνυμία "Εστία Νέας Ιωνίας", που εδρεύει στην Νέα Ιωνία Αττικής, οδός 28^{ης} Οκτωβρίου και Αγίου Κωνσταντίνου, ο οποίος παρέστη με τον ίδιο πίο πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 4) Ομοσπονδίας με την επωνυμία "Πανελλήνιος Ομοσπονδία Προσφύγων 1922), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Κλεισόβης αριθμός 12, η οποία παρέστη με τον ίδιο πίο πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισε στο ακροατήριο ο Πρόεδρός της Αλεξάνδρος Μιχαλόπουλος, 5) Όλγας συζ. Βασιλείου Βογιατζόγλου - Δακουρά, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, οδός Ν. Μηλλιώρη αριθμός 44, η οποία παρέστη με τον ίδιο πίο

πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισε στο ακροατήριο, 6) Παναγιώτη Κωνσταντίνου Κωστάκη, κατοίκου Νέας Ιωνίας, οδός Γρηγορίου Ε' αριθμός 15, 7) Ηλία Ζαράνη, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, Θυατείρων αριθμός 4, οι οποίοι παρέστησαν με τον ίδιο πμό πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισαν με πληρεξούσιο, 8) Όλγας Κωνσταντίνου Φτούλη, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, οδός Μεσολογίου, η οποία παρέστη με τον ίδιο πμό πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισε στο ακροατήριο, 9) Νικολάου Μπεζεντάκου, κατοίκου Αθηνών, ο οποίος παρέστη με τον ίδιο πμό πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισε με πληρεξούσιο, 10) Βασιλείου Ηλία Βαγιατζόγλου, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, οδός Βενιζέλου αριθμός 128, 11) Κοσμά Ιωάννου του Κωνσταντίνου, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, οδός Κερασούντος αριθμός 50, 12) Θεοδώρου Νικήτα Παπαδημητρίου, τέως Αντιδημάρχου Ν. Ιωνίας Αττικής, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, οι οποίοι παρέστησαν με τον ίδιο πμό πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισαν στο ακροατήριο, 13) Ελένης Εμμανουήλ Διαλυνά, 14) Γεσθημανής Εμμανουήλ Διαλυνά, κατοίκων Νέας Ιωνίας Αττικής, οδός Αγίου Γεωργίου αριθμός 33, οι οποίες παρέστησαν με τον ίδιο πμό πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισαν με πληρεξούσιο και 15) Τρύφωνα Κόρμπη, κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής, ο οποίος παρέστη με τον ίδιο πμό πάνω δικηγόρο Δημήτριο Μανιατόπουλο, που τον διόρισε στο ακροατήριο.

κατά του Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος παρέστη με τον Αντώνιο Κλαδιά, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά του παρεμβαίνοντος Δήμου Νέας Ιωνίας Αττικής, ο οποίος παρέστη με την δικηγόρο Ελένη Θανοπούλου (Α.Μ. 12783), που την διόρισε με απόσπασμα πρακτικού συνεδριάσεως η Δημορχιακή του Επιτροπή.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/Γ/170/46821/21.3.2003 απόφαση του Υπουργού Πολιτι-

ομού και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Παναγιώτη Πικραμμένου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, την πληρεξουσία του παρεμβαίνοντος Δήμου και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπο κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (διπλότυπα σειράς Α' υπ. αριθμ. 502033, 549801 και 525136 του 2003).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται από τους αιτούντες η ακύρωση της υπ. αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ.Π/170/46821/21.3.2003 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία δεν χαρακτηρίσθηκαν ως μνημεία : α) Το κτίριο με αριθμό V του συγκροτήματος της παλαιάς ταπητουργίας επί της οδού Πατριάρχου Ιωακείμ στο Δημο Νέας Ιωνίας (Ο.Τ. 150) και β) τα υπόλοιπα κτίσματα του αυτού συγκροτήματος, διότι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του ν. 3028/2002.

3. Επειδή, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς, παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως ο Δήμος Νέας Ιωνίας, στα όρια του οποίου ευρίσκονται τα προαναφερθέντα κτίσματα τα οποία φέρονται ότι ανήκουν στην κυριότητά του.

4. Επειδή, με δήλωση στο ακροατήριο του πληρεξουσίου του δικηγόρου υπέβαλε παραίτηση από το δικόγραφο της αιτήσεως ο πρώτος των αιτούντων σύλλογος με την επωνυμία "Σύλλογος Κλωστοϋφαντουργών – Βιοτεχνών – Μικροβιομηχάνων Αττικής". Επομένως, η δίκη πρέπει να κηρυχθεί κατηρημένη ως προς τον παραπάνω αιτούντα (άρθρο 30 παρ. 1 π.δ/τος 18/1989 – Α' 3) και

να εξετασθεί ως προς τους λοιπούς.

5. Επειδή, οι αιτούντες σύλλογοι, ισχυριζόμενοι ότι τα επίμαχα κτίσματα του συγκροτήματος της παλαιάς ταπητουργίας πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που τάσσονται από τον ν. 3028/2002 και την σύμβαση της Γρανάδας προκειμένου να χαρακτηρισθούν ως διατηρητέα μνημεία και ο χώρος στον οποίο ευρίσκονται ιστορικός τόπος, ασκούν με έννομο συμφέρον την υπό κρίση αίτηση διότι, όπως προκύπτει από τα προσκομισθέντα καταστατικά τους, έχουν ως σκοπό, ο πρώτος, την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της Νέας Ιωνίας (άρθρο 1), ο δεύτερος την εκπολιτιστική πρόοδο της Νέας Ιωνίας (άρθρο 2) και ο τρίτος την προάσπιση και διατήρηση της ιστορικής μνήμης και κληρονομίας των προσφύγων της Μικρασιατικής καταστροφής της Μικράς Ασίας και του Πόντου και την συγκέντρωση κάθε είδους στοιχείων πολιτισμού, είτε από τις χαμένες πατρίδες, είτε από τους νέους τόπους εγκατάστασης με σκοπό τη διατήρηση αυτής της ιστορικής μνήμης (άρθρο 5). Περαιτέρω και οι λοιποί αιτούντες, κάτοικοι Νέας Ιωνίας, ασκούν με έννομο συμφέρον την κρινόμενη αίτηση προβάλλοντας τους αυτούς ως άνω ισχυρισμούς. Εξάλλου, οι αιτούντες παραδεκτώς ομοδικούν προβάλλοντας λόγους που στηρίζονται στην αυτή νομική και πραγματική βάση.

6. Επειδή, εφόσον η προσβαλλομένη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού έχει εκδοθεί στις 21.3.2003, η υπό κρίση αίτηση, κατατεθείσα στην Γραμματεία του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 30.10.2003, ασκείται, εν πάση περιπτώσει, εμπροθέσμως. Εξάλλου, ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος Δήμου ότι η αίτηση ασκείται εκπροθέσμως, δεδομένου ότι οι αιτούντες γνώριζαν την απαλλοτρίωση του χώρου από το 1986, η δε προσβαλλομένη πράξη είναι βεβαιωτική της "έκτοτε διαπιστωμένης καταστάσεως", πρέπει ν' απορριφθεί, προεχόντως διότι η προσβαλλομένη πράξη του Υπουργού Πολιτισμού ουδόλως συνιστά πράξη επιβεβαιωτική των πράξεων απαλλοτριώσεως, όπως οι αιτούντες αβασίμως ισχυρίζονται, αλλά εκτελεστή διοικητική πράξη.

7. Επειδή, στο άρθρο 24 του Συντάγματος ορίζεται ότι : "1. Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κρά-

τους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας ... 6. Τα μνημεία, οι παραδοσιακές περιοχές και τα παραδοσιακά στοιχεία προστατεύονται από το Κράτος ...". Με τις διατάξεις αυτές του Συντάγματος καθιερώνεται ειδικώς το πρώτον αυξημένη προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος, δηλαδή των μνημείων και λοιπών πολιτιστικών αγαθών που προέρχονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα και συνθέτουν λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους την εν γένει πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας. Η προστασία αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη διατήρηση των εν λόγω πολιτιστικών στοιχείων στο διηνεκές. Επομένως, κάθε επέμβαση επί και πλησίον αρχαίου πρέπει κατ' αρχήν να αποβλέπει στην προστασία και ανάδειξη αυτού, να ενεργείται δε εν όψει των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών και του είδους των προστατευτέων ευρημάτων και επί τη βάσει των δεδομένων της αρχαιολογικής επιστήμης, απαγορευομένων επεμβάσεων και χρήσεων μη συμβατών προς την κατά προορισμό χρήση του αρχαίου (βλ. Σ.Ε. Ολ. 3279/2003, 2175/2004).

3. Επειδή, περαιτέρω στις διατάξεις του ν. 3028/2002 "Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς" (Α' 153), ορίζονται τα εξής : 1. Στην προστασία που παρέχεται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγεται η πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας από τους αρχαιότερους χρόνους μέχρι σήμερα. Η προστασία αυτή έχει ως σκοπό τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης χάριν της παρούσας και των μελλοντικών γενεών και την αναβάθμιση του πολιτιστικού περιβάλλοντος" 2 ... "α) .. Ως πολιτιστικά αγαθά νοούνται οι μαρτυρίες της ύπαρξης και της ατομικής και συλλογικής δραστηριότητας του ανθρώπου, β) ως μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που αποτελούν υλικές μαρτυρίες και ανήκουν στην πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας και των οποίων επιβάλλεται η ειδικότερη προστασία βάσει των εξής διακρίσεων : αα) ως αρχαία μνημεία νοούνται όλα τα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στους προϊστορικούς, αρχαίους, βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους και χρονολογούνται έως και το 1830 ββ) ως νεότερα μνημεία νοούνται τα

πολιτιστικά αγαθά που είναι μεταγενέστερα του 1830 και των οποίων η προστασία επιβάλλεται λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, κατά τις διακρίσεις των άρθρων 6 και 20". Περαιτέρω στη διάταξη του άρθρου 3 του νόμου προβλέπεται ότι : "η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας συνίσταται κυρίως : α) στον εντοπισμό, έρευνα, καταγραφή ... β) στη διατήρηση και στην αποτροπή της καταστροφής, της αλλοίωσης και γενικά κάθε άμεσης ή έμμεσης βλάβης της ..., γ) δ) στη συντήρηση και την κατά περίπτωση αναγκαία αποκατάστασή της ... ε) στ) στην ανάδειξη και την ένταξή της στη σύγχρονη κοινωνική ζωή και ζ) στην παιδεία, την αισθητική αγωγή και την ευαισθητοποίηση των πολιτών για την πολιτιστική κληρονομιά". Τέλος στο άρθρο 6 του νόμου ορίζονται τα εξής : "1. Στα ακίνητα μνημεία περιλαμβάνονται : α) τα αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1830, β) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, γ) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους. 2. Ο χαρακτηρισμός ακινήτου μνημείου είναι δυνατόν να αφορά και κινητά που συνδέονται με ορισμένη χρήση του ακινήτου, τις χρήσεις που είναι σύμφωνες με το χαρακτήρα του ως μνημείου, καθώς και τον περιβάλλοντα χώρο ή στοιχεία αυτού. 4. Τα αρχαία ακίνητα μνημεία προστατεύονται από το νόμο χωρίς να απαιτείται η έκδοση οποιασδήποτε διοικητικής πράξης. Τα ακίνητα των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1 χαρακτηρίζονται μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Υπηρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου (Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου ή Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 50 του νόμου), και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως 7. Τα αποτελέσματα του

χαρακτηρισμού επέρχονται από την κοινοποίηση ή τη δημοσίευση της ανακοίνωσης στην εφημερίδα και αίρονται εάν η απόφαση περί χαρακτηρισμού δεν δημοσιευθεί εντός ενός έτους από αυτές. Εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος απαγορεύεται κάθε επέμβαση ή εργασία στο υπό χαρακτηρισμό ακίνητο. ... 9. Η απόφαση χαρακτηρισμού ακινήτου μνημείου ... μπορεί να ανακληθεί μόνο για πλάνη περί τα πράγματα". Εξάλλου, στη Διεθνή Σύμβαση της Γρανάδας έτους 1985 για την προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της Ευρώπης που κυρώθηκε με το ν. 2039/1992 (Α' 61), προβλέπεται ότι :-"στην παρούσα Σύμβαση σαν αρχιτεκτονική κληρονομιά θεωρείται ότι περιλαμβάνει τα ακόλουθα ακίνητα αγαθά : 1. Τα μνημεία : κάθε κατασκευή ιδιαίτερα σημαντική λόγω του ιστορικού, αρχαιολογικού, καλλιτεχνικού, επιστημονικού, κοινωνικού ή τεχνικού της ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων ή διακοσμητικών στοιχείων, που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα τους. 2. Τα αρχιτεκτονικά σύνολα : ομοιογενή σύνολα αστικών και αγροτικών κατασκευών, σημαντικών λόγω του ιστορικού, αρχαιολογικού, καλλιτεχνικού, επιστημονικού, κοινωνικού ή τεχνικού τους ενδιαφέροντος, συναφή μεταξύ τους, ώστε να σχηματίζουν ενότητες, που να μπορούν να οριοθετηθούν τοπογραφικά. 3. Οι τόποι". Τέλος στο άρθρο 11 της Συμβάσεως προβλέπεται ότι κάθε συμβαλλόμενος υποχρεώνεται να ενθαρρύνει : α) τη χρήση των προστατευόμενων ακινήτων, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της σύγχρονης ζωής και β) την προσαρμογή, όταν είναι δυνατό, παλιών κτηρίων για νέες χρήσεις. Στις ρυθμίσεις της παραπάνω Διεθνούς Σύμβασης, που αποτέλεσαν συνέχεια της Χάρτας της Βενετίας του 1964 και της Διακήρυξης του Άμστερνταμ του 1975 στο ζήτημα της διατήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, διαπιστώνεται η ανάγκη να ενσωματωθεί η διατήρηση στην πολεοδομία, να προστατευθούν τα ιστορικά σύνολα και το περιβάλλον τους και να ενταχθεί η κληρονομιά στην οικονομική και κοινωνική ζωή κάθε χώρας, με την προσαρμογή των χρήσεων των διατηρητέων μνημείων.

9. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, όπως συνάγεται και από την εισηγητική έκθεση του ν. 3028/2002, τα μνημεία, ως μαρτυρίες του ανθρώπινου βίου που συγκροτούν αναγκαίο παράγοντα για τη διαμόρφωση και

τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης και των συλλογικών ταυτοτήτων καθώς και για τη διασφάλιση, χάριν και των επερχόμενων γενεών, της ιστορικής συνέχειας και παράδοσης, αλλά και συμβάλλουν στην ποιότητα ζωής, συνιστούν ουσιώδες στοιχείο της πολιτιστικής κληρονομιάς η προστασία της οποίας αποτελεί υποχρέωση της Πολιτείας και συγχρόνως, ενόψει και της αναθεωρημένης διάταξης του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, ευθύνη και δικαίωμα του καθενός. Ειδικότερα, τα ακίνητα μνημεία που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών χαρακτηρίζονται ως μνημεία λόγω της ιδιαίτερης αξίας τους, η οποία μπορεί να είναι, μεταξύ άλλων, αρχιτεκτονική, όπως συμβαίνει με τα οικοδομήματα που σημαδεύουν την εισαγωγή μιας σημαντικής περιόδου της αρχιτεκτονικής στον τόπο μας ή έχουν διακριθεί μέσα από την έγκυρη αρχιτεκτονική κριτική, ή αξία ιστορική, όταν πρόκειται για ακίνητο ή χώρο που συνδέεται με την πολιτική ή κοινωνική ιστορία του νεότερου ελληνικού κράτους ή ορισμένης περιοχής και η διατήρησή του συμβάλλει στη διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης. Περαιτέρω, όπως έχει κριθεί, κατά το χαρακτηρισμό δεν εξετάζεται ούτε η έκταση των οικονομικών συνεπειών που μπορεί να προκληθούν στους ενδιαφερομένους, ούτε η τυχόν επίδραση του χαρακτηρισμού στις νομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, αφού οι κρίσιμες διατάξεις αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος δηλαδή, έννομου αγαθού, του οποίου η διαφύλαξη αποτελεί υποχρέωση της Διοικήσεως κατά ρητή συνταγματική επιταγή. Τέλος η νομιμότητα των διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή, τόσο ως προς την πληρότητα της αιτιολογίας, όσο και ευθέως για την ορθή εφαρμογή του νόμου, εφόσον από τα στοιχεία του φακέλου διαπιστώνεται, με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας, ότι συντρέχουν τα κριτήρια που προβλέπονται από το νόμο για το χαρακτηρισμό (Σ.Ε. 3050/2004).

10. Επειδή, εξ άλλου από τα στοιχεία του φακέλου, που αναφέρονται στη διαδικασία χαρακτηρισμού ή μη των επίμαχων κτιρίων, προκύπτουν ειδικότερα τα ακόλουθα : Μετά από τηλεφωνικές καταγγελίες για επικείμενη κατεδάφιση βιομηχανικών κτισμάτων στην Ν. Ιωνία και ύστερα από αυτοψία και συλ-

λογή στοιχείων, η 1^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων πρότεινε με την από 5.3.2002 εισήγησή της στην Διεύθυνση Λαϊκού Πολιτισμού (ΔΙ.ΛΑ.Π.) τον χαρακτηρισμό ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου ενός συγκροτήματος πέντε κτιρίων στο οικοδομικό τετράγωνο (Ο.Τ.) 150 στη Ν. Ιωνία. Τα κτίρια αυτά είχαν απαλλοτριωθεί μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο το 1985 από τον Δήμο Ν. Ιωνίας με σκοπό να διαμορφωθούν σε τόπο πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων. Στα επίδικα κτίρια στεγαζόταν η Ανατολική Ταπητουργία, η οποία μαζί με την Ελληνική Ταπητουργία προσπάθησε το 1923, με την βοήθεια του Ελληνικού Κράτους και ειδικότερα της Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων (Ε.Α.Π.), να μεταφέρει στην Ελλάδα την ακμάζουσα στην Σπάρτη της Μικράς Ασίας ταπητουργία. Η προσπάθεια αυτή αρχικά εστέφθη από μεγάλη επιτυχία και υπάρχουν στοιχεία ότι το 1927 στην Ν. Ιωνία εργάζονταν στην ταπητουργία 1.223 εργάτριες. Εν τούτοις η ανοδική πορεία διακόπηκε απότομα με την οικονομική κατάρρευση (κραχ) του 1929 και τα μεγάλα εργοστάσια της Ν. Ιωνίας κήρυξαν πτώχευση ή στράφηκαν στην κλωστοϋφαντουργία. Βάσει των ως άνω στοιχείων η 1^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων θεώρησε ότι τα προαναφερθέντα κτίρια είναι σημαντικά για την νεοελληνική ιστορία και ειδικότερα για την εγκατάσταση των προσφύγων της Μ. Ασίας στη Ν. Ιωνία και κατά συνέπεια πρέπει να χαρακτηριστούν ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία. Στην πιο πάνω εισήγηση αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι "... ο χώρος ξυπνά ιστορικές μνήμες από την εποχή της εγκατάστασης των προσφύγων στην Ν. Ιωνία και είναι άμεσα συνδεδεμένος με αγώνες και απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων την δύσκολη εποχή του μεσοπολέμου – καθώς μάλιστα η καταστρατήγηση του ωραρίου, οι κακές συνθήκες εργασίας καθώς και η απασχόληση παιδιών είχαν προκαλέσει την επέμβαση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας". Η εισήγηση αυτή έγινε δεκτή από το Τμήμα Νεωτέρων Μνημείων της Διευθύνσεως Λαϊκού Πολιτισμού (ΔΙ.ΛΑ.Π.), το οποίο με την σειρά του πρότεινε στις 2.4.2002 τον χαρακτηρισμό του συγκροτήματος ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου, διότι τα κτίρια που το απαρτίζουν είναι χαρακτηριστικά δείγματα της αρχιτεκτονικής των κτιρίων που κατασκευάστηκαν στην Ελλάδα μετά την μικρασιατική καταστροφή

προκειμένου να στεγάσουν βιομηχανικές δραστηριότητες των προσφύγων και ταυτόχρονα είναι συνδεδεμένα με ιστορικές μνήμες και κοινωνικούς αγώνες που αναπτύχθηκαν κατά την διάρκεια του μεσοπολέμου στην Ελλάδα. Αντίστοιχη άποψη εκφέρεται και στην από 16.4.2002 γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Πολεοδομικού Σχεδιασμού. Στις 24.4.2002 με την υπ' αριθμ. 221 πράξη του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Δήμος Ν. Ιωνίας διαμαρτυρήθηκε επειδή το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων (Κ.Σ.Ν.Μ.) ετοιμαζόταν να προχωρήσει σε απόφαση χαρακτηρισμού δημοτικού χώρου ως διατηρητέου μνημείου χωρίς να ακούσει την γνώμη του Δημοτικού Συμβουλίου της Ν. Ιωνίας. Περαιτέρω με την υπ' αριθμ. 247/20.5.2002 πράξη του το Δημοτικό Συμβούλιο πρότεινε τον μη χαρακτηρισμό των κτιρίων του Ο.Τ. 150, επειδή αφενός δεν αποτελούν ιδιαίτερα αξιόλογα δείγματα βιομηχανικής κληρονομιάς και είναι σε ερειπωμένη κατάσταση και αφετέρου με τον χαρακτηρισμό τους θα δεσμευθούν 7,5 στρέμματα δημοτικού χώρου, τα οποία ο Δήμος είχε αποκτήσει με δαπανηρές διαδικασίες απαλλοτρίωσης και στα οποία θέλει να κατασκευάσει υπόγειο γκαράζ και χώρο αθλητικών – πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Πάντως την περίοδο εκείνη ο Δήμος Ν. Ιωνίας είχε ήδη αρχίσει εργασίες για την αναπαλαίωση – ανακατασκευή τεσσάρων από τα πέντε προαναφερθέντα κτίρια. Παρά τις αποφάσεις αυτές του Δημοτικού Συμβουλίου, το Τμήμα Νεωτέρων Μνημείων της Διευθύνσεως Λαϊκού Πολιτισμού (ΔΙ.Λ.Α.Π.), με το από 16.1.2003 έγγραφό του, διατήρησε την αρχική του άποψη υπέρ του χαρακτηρισμού ως μια ολοκληρωμένη πρόταση που αφενός εξασφαλίζει την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς και αφετέρου δημιουργεί σημαντικούς ελεύθερους χώρους στο Ο.Τ. 150. Μετά όμως από αυτοψία που έγινε στο χώρο στις 2.4.2003 από 13 μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων (Κ.Σ.Ν.Μ.), το Τμήμα Νεωτέρων Μνημείων της Διευθύνσεως Λαϊκού Πολιτισμού (ΔΙ.Λ.Α.Π.) με το από 14.4.2003 εισηγητικό του σημείωμα πρότεινε τον μη χαρακτηρισμό των επίδικων κτιρίων ως διατηρητέων διότι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που τίθενται από το άρθρο 6 παρ. 1γ του Ν. 3028/2002. Ειδικότερα διαπιστώθηκε κατά την αυτοψία ότι στα κτίρια Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και ΙV οι εκτελούμενες εργασίες έχουν δημιουργήσει σημαντικές μορφολογι-

κές αλλοιώσεις, αποτέλεσμα των οποίων είναι τα κτίρια να παρουσιάζουν εικόνα ανακατασκευής και να έχουν απολέσει την αρχική τους μορφή. Το κτίριο V έχει εγκαταλειφθεί με αποτέλεσμα ένα τμήμα της στέγης να έχει αστοχήσει και καταρρεύσει. Το κτίριο αυτό παρουσιάζει ερειπιώδη εικόνα και η αποκατάστασή του στην αρχική του μορφή, ακόμη και αν αυτή ήταν τεχνικά εφικτή, δεν θα ήταν αντιπροσωπευτική. Τέλος, στη δυτική πλευρά του Ο.Τ. διασώζεται ως σήμερα μία καμινάδα. Η καμινάδα αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μνημείο και να διατηρηθεί αποτελώντας ένα σημείο αναφοράς και μνήμης της ιστορίας του οικοδομικού αυτού τετραγώνου. Αντίστοιχη ήταν και η γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων (Κ.Σ.Ν.Μ.) το οποίο αφού άκουσε ενδιαφερόμενους πολίτες και εκπροσώπους φορέων, μεταξύ των οποίων και της Αρχιτεκτονικής Σχολής του ΕΜΠ που ετάχθη υπέρ της διατηρήσεως του συγκροτήματος (επίσης το ICOMOS - TICCIH κ.λπ.), με το υπ' αριθμ. 7/8.5.2003 πρακτικό του ετάχθη ομόφωνα κατά του χαρακτηρισμού των τεσσάρων πρώτων κτιρίων και με πλειοψηφία 8 προς 5 κατά του χαρακτηρισμού του πέμπτου, υιοθετώντας την ίδια ακριβώς αιτιολογία με αυτήν του Τμήματος Νεωτέρων Μνημείων της Διευθύνσεως Λαϊκού Πολιτισμού (ΔΙ.ΛΑ.Π.). Ακολούθως, πρότείνει τον χαρακτηρισμό ως μνημείου της καμινάδας της παλαιάς ταπητουργίας διότι ως στοιχείο μίας εκ των παλαιότερων μονάδων ταπητουργίας στον Ελλαδικό χώρο σηματοδοτεί τη βιομηχανική ανάπτυξη της περιοχής κατά την περίοδο που ακολούθησε την Μικρασιατική Καταστροφή και αποτελεί σημείο αναφοράς για την μνήμη των κατοίκων. Βάσει της ως άνω γνωμοδότησης εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

11. Επειδή, από τα ανωτέρω εκτεθέντα προκύπτει ότι τα μεν κτίρια I, II, III και IV του συγκροτήματος της παλαιάς ταπητουργίας στο Δήμο Νέας Ιωνίας δεν χαρακτηρίσθηκαν ως μνημεία διότι έχουν υποστεί σημαντικές μορφολογικές αλλοιώσεις από τις εκτελούμενες εργασίες, με αποτέλεσμα να παρουσιάζουν εικόνα ανακατασκευής, το δε κτίριο πέντε (V) διότι τα αρχιτεκτονικά και μορφολογικά του στοιχεία έχουν αλλοιωθεί και βρίσκεται σε κακή κατάσταση διατήρησης. Με τα δεδομένα αυτά όμως η αιτιολογία της προσβαλλομένης

αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού είναι πλημμελής και μη νόμιμη. Τούτο δε, διότι, παρόλο που στην εισήγηση της 1^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και τις από 2.4.2002 και 16.1.2003 εισηγήσεις του Τμήματος Νεωτέρων Μνημείων, όσο και στις απόψεις των ενδιαφερομένων ενώπιον του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων καθώς και στα υπομνήματά τους γίνεται επίκληση συγκεκριμένων στοιχείων τα οποία θεμελιώνουν την ιδιαίτερη σημασία των επίμαχων κτιρίων του συγκροτήματος για την ιστορική μνήμη του τόπου, λόγω της ενασχόλησης σ' αυτά των εγκατασταθέντων στην Νέα Ιωνία προσφύγων της Μικράς Ασίας με παραδοσιακές δραστηριότητες (ταπητουργία - υφαντουργία), αλλά και των κοινωνικών αγώνων με τους οποίους συνδέονται (απεργιακές κινητοποιήσεις, εργασία ανηλίκων), η ιστορικότητα των κτιρίων αυτών και η συμβολή τους στην διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης του τόπου στην κατάσταση στην οποία σήμερα ευρίσκονται ουδόλως λαμβάνεται υπόψη ως κριτήριο κατά την κρίση περί του χαρακτηρισμού τους ή μη, όπως θα έπρεπε σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, αλλά η απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού περί μη χαρακτηρισμού τους θεμελιώνεται αποκλειστικά στην πραγματική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει. Κατόπιν τούτων, πρέπει να γίνει δεκτός ο βασίμως προβαλλόμενος, σχετικός λόγος ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση, ενώ παρέλκει η έρευνα των υπολοίπων λόγων ακυρώσεως.

12. Επειδή, μετά την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως για τον προαναφερθέντα λόγο, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προς νέα κρίση, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί και βάσει των νομίμων κριτηρίων.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Καταργεί την δίκη ως προς τον πρώτο αιτούντα "Σύλλογο Κλωστοϋφαντουργών - Βιοτεχνών - Μικροβιομηχανών Αττικής".

Δέχεται την αίτηση ως προς τους λοιπούς αιτούντες.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/Γ/170/46821/21.8.2003 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία δεν χαρακτηρίσθηκαν ως μνη-

..

μετά : α) το κτίριο με αριθμό V του συγκροτήματος της παλαιάς ταπητουργίας επί της οδού Πατριάρχου Ιωακείμ στο Δήμο Νέας Ιωνίας (Ο.Τ. 150) και β) τα υπόλοιπα κτίσματα του αυτού συγκροτήματος.

Απορρίπτει την παρέμβαση του Δήμου Νέας Ιωνίας.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου και

Επιβάλλει συμμέτρως στο Δημόσιο και τον Δήμο Νέας Ιωνίας Αττικής την δικαστική δαπάνη των αιτούντων, ως προς τους οποίους γίνεται δεκτή η αίτηση, η οποία ανέρχεται στο ποσό των επτακοσίων εξήντα ((760) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα την 21^η Ιουνίου 2004

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Η Γραμματέας του Ε' Τμήματος

Παναγιώτης Ν. Φλώρος

Γεωργία Σακελλαρίου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 13 Απριλίου

2005.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Η Γραμματέας

Σωτήριος Ρίζος

Ειρήνη Βαϊδάνη

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιτελεστή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα, 27 Μαΐου 2005

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας του Ε' Τμήματος

Κωνσταντίνος

Γεωργία Σακελλαρίου